

Dödzens ödeläggande macht, då
... hust. Margaretha
Hindrichzdotter, fordom...

Budeen, Niclas

*1700-1829 81 Cbza Fo1. Utan tryckår
Hindrighsdotter o. Merthen*

National Library
of Sweden

Dödzens ödeläggande Nacht /

Då
Den

Ehreborne och Sygdesamme Matronan

Mist. **MARGA-**
RETHA Hindrichz Dotter /

Fordom

Röp- och HandelsWannens

Här i Staden /

Ehreborne och Wälackradh

Herr **JOHAN WERTHERS**

Efterlätna Enckia /

Igenom den timmeliga Döden den 14 Maii sidst. effter en
swär utståndens sukdöm / försattes uti en oförgångelig Himmelsk
Härligheet / och des Andelöse Bekamen / i förnäm Lijf-Process /
til sitt hwilorum / uti Åbo Domkyrckia / den 16 derpåföl-
jande Junii blef beledsagad /

Framredde

De i Sorgen qwarlembnades

Demödigste Tienare.

Er wåre Faders Brott/ en Dom/ GUD så
anstålte:

At Menniskan hon måst i Ewigheten
död/

Bedröfwelse och sorg/ en smaat af
helsw'tis glö;

Med them of hwar och en/ så swåra nederfålte.

Ach! jemmerfult ett stånd/ som uppå of nu drabbat/

O! hwilket byte J/ olyckligt hafwe gjort/

Ett Ewigt öde hoos of allom blifwer sport/

O! mehr än uselhet/ wij blefwo all' förtappat.

Wti en sådan nöd/ wår GUD då framtrådt hafwer/

Af Kärlek/ Nåde full/ sig öfwertalad lath/

Sitt Faders hierta wiist/ ja medel/ hielp och sätt/

Hwar med wij frijas kund från Ewighetens slawer.

Det återlösnings wårck/ en Himmelst **SÄG**

SKR/

Wår Broder **JESUS** Christ/ för of fullbordat haar/

Med sin död/ då Han sielf sin Faders wrede baar/

At återlösa of/ så större såsom smårre.

Så skada kan då ey den timmeliga Döden/

wår Siähl/ som är förlöst; men Kroppen som är gjord

Af Jord/ han måste och förwandlas än til Jord/

Med lifwet ändas dy/ sorg/ qwal/ ja sielfwa nöden.

Swad

Hwad är wårt korta lif? Ett Keep som siälar binner/
Förnufftez fängetorn/ Ett Tuchthuus fylt med nöd/
Gallblandad Sötma och halfleswande en död/
En dimba som förgår/ En Rööf som snart förswinner.

O! grymma död/ o! död/ kan ingen tig undwiska!
Alt högt i werlden är/ Guld/ Silfwer/ ähra stoor/
Samt wälde/ macht och godz/ hwad hållst här är isloor/
Ey hielper någon ting/ tin snällhet undansijka.

Ey doger Crasi guld moot dödzens skarpa pijlar/
Ey Konung Salomon, med wijsdom eller prackt/
Den Sköna Ablalon med wapnastift' och macht/
Och starcka Simlon ey des wälde öfwerijlar.

Han rasar fram och slår/ han kan här ingen skona;
Mång dråplig Kämp/ Kung/ upräckna håller iag
Onödigt/ han har än i dag sitt förra lag;
Det wijfar öf och här en Dygdesam Matriona.

Som utaf älde mått/ fast Hiertat sorg mänd' fränkia/
Doch effter GUDS behag/ sin lefnad haar förnött/
I denne Jämmerdahl/ båd' smakat suurt och sött/
Wedtagit korsens talck; hon har och varit Enckia.

Och des Gudfruchtighet iag stialigt borde prissa/
Men therutinman måst han mehr förstå än iag/
Ock förr'n thet kunde stie/ förr ändadz denne dag;
Om han wil dygdren rätt/ hur' Hon them brukat/ wijsa.

Hon lefwat kärligt med sin Maka/ Barn och Nästa/
War utan list/ och bar eij falskhet i sin Munn/
Hwar Henne thet Beröm/ otwijkligt gifwa tunn/
Des Dga säg altid/ på Gud och allas bästa.

Men fast wij Henne nu på Bähren see och söria/
Har Hon doch sädt ett Lif/ ty Hon war Gudi kär/
Hoos hwilken Hon och så nu **SEGER-KRONAN**
bär/

Der Hon sin möda ändt/ och får nu Glädien böcia:
Går

Går öfwer Stiernors hvalf uti snöhwista kläder/
Sijr GUD lijt som Han är; och undrar högt therpå
At wij så djupt här ner och långt från Henne stå;
Med Englar hon sig der; och the uthvalda gläder.

Bort suck/ bort Tåreflod/ dy sådant fåfängt finnes/
Hon hafwer wårlat wåhl then klara Himmels högd/
Med Werldens diupa Slim/ ock en oständig frögd;
Wij lyhta billigt gråat/ hwar Hennes frögd begynnes.

Ach! unnen Henne/ hwad som J än önske Eder/
Och säjer HERren har i alla ting wåhl giordt/
Han gör alt hwad som steer/ båd' lijtet eller stort;
Ock wänter tåligt til theß Han och Eht tijt leder!!!

NICLAS BUDEEN, N. F.
Junec. Smolandus.

